

Prof. dr. JOSIP MALIĆ (1929.-1992.)

Ali smrt nije kraj

U životopis Josipa Malića (1929.), učitelja, sveučilišnog profesora, pedagoškog pisca i znanstvenika, dugogodišnjeg direktora Školske knjige, bivšega predsjednika Pedagoško-književnoga zbora i Savjeta Hrvatskoga školskog muzeja, upisujemo najtužniji podatak - 28. prosinca 1992., datum njegove smrti.

Njegovu smrt, smrt školskoga kolege, prijatelja i suradnika, upisujemo i u svoje srce kao bolni intimni trenutak.

I dok stojimo pred njegovim odrom, u ozračju bola, dozivamo ga iz života i kazujemo što je sve bio. Bio je čovjek koji nije prošao »malen ispod zvijezda«.

Bio je izvor čudesne snage i zanosa, intelektualne radoznalosti i nemira. Izvor nadahnuća i pregnuća.

Bio je riječ. Slojevita. Stilogena. Sugestivna. Iskričava. Razigrana. Šaljiva. Komplimentirajuća. Prijateljska. Mudra. Duboka. Javna. Znanstvena. Pokretačka. Osobna. Riječju je iskazivao svoju osobnost (ljudsku i profesionalnu). Posjedovao je vlastiti stil. Malićevski ...

Bio je knjiga. Njoj je darovao najveći dio svog života. Plodotvornost toga darivanja potvrđuju napisane knjige o školi, učitelju i djeci. Knjige pisane znanjem, iskustvom i osobnim pedagoškim senzibilitetom. U njima progovara senzibilni pedagog i teoretik.*

Vjerovao je u moć knjige. Njezinu ulogu u očovječenju života, u otvaranju novih vidika. O knjizi je govorio jezikom pjesnika i znanstvenika. Slikom i pojmom: »knjiga je most do ljudskoga srca«, »orude ljudskoga rasta«, »riznica ljudskoga razmišljanja«, »veza između prošlosti, sadašnjosti i budućnosti«.

Ljubitelj umjetnosti. Glazbeni pedagog. Drugovao je s pjesmom, gitarom i glasovinom. Uživao je u glazbi. Unosio je u svoj život i život drugih kao ljepotu i radost postojanja.

Prosvjetitelj u najplemenitijem smislu riječi. Svjetlost. Svjetlost je bio, svjetlost je darivao, svjetlost jest i svjetlost će ostati. Ponajprije u knjigama koje je napisao. Jer, kako sam reče, »kroz knjigu i putem nje saznajemo što smo bili, što jesmo i što možemo očekivati da ćemo biti ...«.

Za onoga koji knjige napisa, smrt nije kraj ...

Za onoga tko je prijatelj bio, smrt nije kraj ...

Zbogom, nas Joža,
Dobri i dragi prijatelju,
Zbogom, središte naše,
Zbogom, knjigo nedovršena,
Zbogom, pjesmo nedopjevana,
Zbogom, izvore nadahnuća i pregnuća,
Zbogom
Zauvijek.
Ali znaj
Smrt nije kraj.

Dragutin Rosandić

* Najznačajnija djela pokojnog Josipa Malića: Upravljanje i rukovođenje školom (1971.), Razrednik u osnovnoj školi (1972.), Pedagogija (koautor, 1981.), Samoupravljanje u školi (1985.), Konceptija suvremenog učbenika (1986.).